

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ	
Gerona	1 peseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Estranger	1'50 id. id.
Un número	10 céntims.

Així 2.^{on}

SECCIÓ GENERAL

CATALANISTES Y PROU

En bonhora vingué l' discurs del president del Centre Excursionista de Catalunya, Sr. Maspons, amich y condexeple del director del Correo Catalán, à cridar la atenció d'aquest sobre *El Catalanisme* y á posarli la mà á la ploma pera dir al públich lo que de él pensava. Si be que al cap d' avall, com no podía deixar de succehir en persona de la seva representació política, ve á dir que 'ls únichs veritables catalanistes son los carlins. y que 'ls que catalanistes s' anmenan no tenen més remey qu' anarsen ab los carlins si volen conseguir alguna cosa, puig d' altra manera... *la moda passará* y no'n quedará res.

Ja fa temps qu' estém acostumats á veure, que 'ls nostres polítichs de Catalunya fan de catalanista á estones ó quan los hi convé, y allavores si que, á son dir, ningú es tant catalanista com ells; solzament que nosaltres, los que 'ns ne diém, tot ho tirém á perdre ab les nostres intransigencies y exageracions. Ells son los catalanistes de debò y perxó, sense exageracions ni intransigencies, tenen y segueyen pera conseguir l' *Enaltiment de Catalunya* altres procediments, procediments que 's reduhexen á afiliarse á algun partit polítich, perque axí *practicament* poden fer y lograr molt més. Los resultats d' aquests procediments Catalunya 's veu y 'ls palpa tots los dies y l' últim exemple que 's pot citar es la colocació de la estàtua de l' Alonso Martínez en lo Palau de Justicia de Barcelona, probablement per lo molt que 's ha distingit en favor del Dret Català.

Del talent y de la il·lustració del Sr. Llauder, cra d' esperar alguna cosa més; pero hem de confessar sincerament que 'l seu article nos va desencantar y que en ell sols si veu al gefe dels carlins de Catalunya fent propaganda pel seu rey y aprofitant la ocasió pera combatrer á altres partits polítichs, enemichs del seu, ab lo pretext del Catalanisme.

¿Qué significa sino la necessitat que suposa de que 'l Catalanisme s' ha d' encarnar en algú pera que li dongui cos y lo porti á la pràctica? Axó 'ns fa recordar als alfonsins, quan durant la guerra civil passada, en temps de la República, deyan que 'ls soldats no's batian perque no tenian bandera. Eu lo cert haurian estat si haguessen dit que la majoria dels gefes no eran republicans y conspiraven contra 'l govern constitutit; perque 'ls soldats ipobres soldats! van allá ahont los portan, y lo mateix se batian ab los carlins manats per En Cabrinety y En Picazo, que proclamava D. Alfons, en los camps de Sagunto, manats per altres generals.

¿Qué significa sino l' atribuir á la invasió del liberalisme tots los mals y totes les desgracies de Catalunya, com si 's pogués esborrar de la memòria dels catalans y de les planes de la Historia tot lo mal que á Catalunya feren los reys de la casa d' Austria y de la casa de Borbó?

Lo que nosaltres volém, y n' hi ha prou, es que 'l Catalanisme s' infiltre en lo cor y en la conciencia de tots los catalans, sense distinció de monárquichs ni republicans, d' absolutistes ni de liberals, de carlins ni de cristinos. Per axó trevallém y 'ns plau que 'l Sr. Llauder regonegui «que 'l catalanisme va obtenint gran desenrotillo y obrintse camí, sobre tot entre 'ls elements joves de nostre generació, als quins arriva á empresorar» y cregui que si axó s' obté, encara que no sia en tots sino en una bona majoria, quan la occasió arrixi no faltarà capitost, com may'n' ha falat pera portar á terme los ideals justos dels pobles quan la hora de la seva realisació ha sonat en lo reloge de la Providència; ni faltarà tampoch bandera, perque á tots conduhirá á la victoria lo pendó de les quatre barres.

Y respecte á la invasió del liberalisme, hi hauria

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ SABATERIA-VELLA 2-1.^{er}

Dissapte 16 de Març de 1895

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que 's remetin a la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanari

BIBLIOTECA PÚBLICA GIRONA

Núm. 50

molt que dir. Nosaltres del liberalisme ne tenim format un concepte molt diferent del del Sr. Llauder, y pot ser aquest senyor s' esgarifarà si li deyem que considerém als carlins, en bona part, com á fills llegitims y sostenidors de son predomini. Pera nosaltres l' arrel del liberalisme se troba en lo Renaxement, pagá en sa essència, promovedor del absolutisme reyal y enemich declarat de les antigues llibertats del poble, cossarista ab los princeps d' origen revolucionari y oligárquich y despótich en la majoria dels moderns governs parlamentaris.

Lo que 'ls catalanistes volém es la llibertat de tots los temps, les antigues llibertats de Catalunya, aumentades y modificades segons les circumstancies presents exigexiu. Volém que se 'ns regonegi la nostra personalitat com á poble, y governarnos, administrarnos y regirnos com més conviga á nostre modo d' esser y á nostres interessos, y no solament en la esfera del dret privat, sino també en la del dret públich, es á dir, tant en lo orde jurídich, com en lo econòmic y en lo polítich. Y axó ho volém per dret propi, sense que admetém en ningú, rey ni parlament ni president de República, facultat pera donarnosho ni pera pendentosh. Pera nosaltres, la Patria, Catalunya, y sos drets, son més y están molt per en sobre de tota forma de govern, de tot monarca, se digui 'l nom que 's vulga.

¿Pensau aixís los carlins? No; pera ells lo rey, està per sobre de tot, y axí ara 'l Sr. Llauder, tot fent memòria de que D. Carles ha promés les llibertats forals, regoneix les facultats del rey de limitar les llibertats del poble y de tráureli les facultats polítiques; per manera que 'l catalanisme dels carlins se reduxeix á que Catalunya gosi de totes les descentralisacions que 'l rey li concedeixi, durant lo beneplacit d' aquest. *Quod Principi placuit, legis habet vigorem:* Aquest es lo principi pagá, ressucitat pel renaxement, que 'ls realistes implantaren y volen mantenir en lo nostre modo d' esser polítich.

Nosaltres, en cambi, donada la forma monárquica, seriem partidaris de la antiga fórmula que 's' atribueix als araganesos y diríam: Rey te fem si observas y mantens los drets de la terra, *y si non, non.*

Després de lo manifestat, que sens digui si 'ls catalanistes podém ser carlins, y, més encara, si es possible que sian regionalistes y amants dels drets y llibertats de Catalunya los carlins, quan son gefe en la nostre regió acaba d' estampar exes paraules:

«Lo que no podém deixar sens correctiu es que la desgracia de Catalunya comensá avans de que *les aygues del liberalisme invadissen tota la extensió de la Península*, quan D. Ferrán d' Aragó se casá ab D. Isabel de Castella, seguí quan la dinastía austriaca ocupá'l trono d' Espanya, y sobre tot quan vingué á governarnos Felip V de Borbó. Ben contents podríem estar ab lo que 'ns havía quedat encara, que en l' orde jurídich era tot lo que podíà conservarse, perque desparegut lo feudalisme eran inútils e impracticables totes les lleys, que no eran poques, en ell basades; y 'l Decret de Nova Plauta donat per Felip V era una reforma que en uns termes o altres, exigía la marxa dels temps. Teniam Audiència, teniam Universitat, teniam legislació, teniam institucions peculiars que 'l liberalisme 'ns ha suprimit... Felip V no va abusar de la victoria, com Canovas suprimint los Furs de las Provincies Vascongades, limità nostres llibertats pera obtindre una sumisió territorial que nostre caracter y nostres odis li havíen negat. Pero 'ns dexá nostre Relligió y nostre caracter peculiar que son lo fonamental de nostre vida y que 'l liberalisme 'ns ha pres, matantnos.»

¿Qué pensavan, donchs, que feyen los carlins que á Olot proclamaren los Furs de Catalunya? ¿Pensavan restituixirnos lo que 'ls liberals nos han pres tornant-nos á lo que havia deixat Felip V, ó proclamaven també la restitució dels Furs qu' aquest féu cremar; les nostres llibertats polítiques, administratives y económiques?

Que Felip V no abusá com Cánovas de la victoria. ¡Ah, Sr. Llauder, que la passió li fa tenir dos pesos y dos mesures!

J. B. y S.

RECURS IMPORTANT

III

Demostrar que 'l fallo del Suprem de 12 de Juny del 94 es del tot contrari á les disposicions del Códich y Lley de bases, estudia lo senyor Saguer lo valor d' aquella sentencia comparantla ab altres proferidas per lo mateix Tribunal.

Per axó s' apoya en les sentencies de 31 de Març de 1892 y 1^{er} d' Abril de 1891. Se declara en la primera no esser aplicables als territoris forals los articles 199, 206, 209, 231, 232 y 233, continguts tots en lo titol 9 del Códich y que tractan respectivament del objecte de la tutela, facultats de 'ls pares pera nombrar tutor y protutor, discerniment del càrrec en cas d' existir varis nombraments, tutela dativa y nombrament de protutor per lo consell de familia. En la sentencia de 1^{er} d' Abril s' estableix que la constitució jurídica de les regions forals deu respectar-se integralment y que solsament pot esser alterada en lo modo y forma á que 's refereix l' article 5 de la Lley de bases.

Si 'l Tribunal Suprem declara en 1882 no esser aplicable á Navarra y per tant á Catalunya lo titol 9 del Códich y en 1894 disposta lo cumpliment á Catalunya de 'ls titols 9 y 10: ¿Quina serà la rahó que puga justificar antífesis tant estranya e incomprendible? La rahó no pot existir; en exos casos, com en molts altres que dimanan de Madrid, la rahó es l' arbitariat.

Mes en lo cas de que 's tracta, encara lo més extravagant e incomprendible es que fou un mateix lo Ponent de les dos sentencies contradictories, y aquí vindria aproposit fer l' argumentació següent: Si cada deu anys la Comissió de Codificació te de formular y proposar al Govern les reformes que creguí convenient introduhir en les disposicions del Códich y un de 'ls medis de que pot disponer aquella per inspirar dites reformes son les memories anyals que 'l President del Suprem remet al Ministre de Gracia y Justicia; ¿Quin serà el criteri de la Comissió devant de dos memories que per força han d' estar en pugna? Si la Comissió atengués á principis de recta justicia, ab tota seguritat arraconaria la memòria que sustentés la doctrina de la sentencia de 12 de Juny, mes com axó es de justicia, d'uptén que 's resolgué en aquest sentit.

Y aleshores si 's fica dintre la Lley lo consell de familia pera Catalunya y Navarra, de manera que suri en lo text d' aquella l' opinió errónea del Suprem: ¿Qui serà 'l culpable, per sa complicitat, de qu' axó resulti? Creymé que gran part de la culpa la tindrém nosaltres mateixos.

Efectivament; los de Madrid, com lo corch que rosegant poch á poch va minant la viga, fan la feyna de destrucció de nostres llibertats y drets forals de manera cautelosa e insidiosa, més, sens abdicar de sos plans, s' aturan y fins reculan si en son camí troben un poble, qu' aprestat á la lluya, se 'ls encari ab decisió y fermesa pera caminar fins á les últimes consequencies del conflicte provocat per l' injustícia.

Aquesta manera d' obrar es la rahó de sa existencia, ab axó son lògichs, mes també es lògich qu' arrivi un dia qu' esclati 'l poble rublert d' indignació al sentir en ses espalles la cohisió de tantes fuetades, ja que no 's tractés d' un poble tant degradat y corromput que per sa feblesa meresqués l' estigma de l' esclavitut en son front.

Nostre silenci, donchs, constitueix la sanció més plena á la ferida qu' al Dret català 's vol inferir; nostre protesta afogaria la nova injuria á nostres venerandes institucions jurídiques.

El poble català, que no es degradat ni corromput, no arrivarà mai á esser esclau, encara que 'l esclavitut estigue dorada ab lo nom de llibertat; mes en exa ocasió, ho confessém ingenuament, la poble no hi pot res, los qu' hi poden son determinades acadèmies, certs col·legis, d' els qui poca cosa es d' esperar que no siga la precipitació de nostre ruïna, puig que la majoria de sos individuos per l' afany del medro militan en los partits liberal y conservador que son precisament quins xuclan la sava de totes les regions espanyoles y nostres capdals enemichs.

Tornant al Recurs y prescindint de consideracions qu' involuntàriament nos sugereixen les injusticies de que som víctimes, observém que ab igual maestria ab que rebat lo senyor Saguer la doctrina del mateix Tribunal, demostra després palpablement com la tant repetida sentencia es igualment oposada á la Resolució de

la Direcció general de 'ls Registres Civil de la Propietat y del Notariat de 26 d' Abril de 1864, ja qu' en l' última s' afirma 'l principi de que 'l veritable article que marca la situació de 'ls territoris forals devant del Codich civil es lo 5 de la Lley des Bases.

Mes en nostre humil entendre, creyém que si l' autor defensa magistralment 'ls furs de la justicia en tot lo estudiad de son treball, allí ahont está verament irrefutable y quasi podriam anyadir immellorable es en la que pot considerarse com segona part del Recurs.

En la primera demostra que 'l consell de familia no pot entrar en nostre regimèn jurídich per no estar contingut en los títols preliminar y quārt del Codich y, partint de la recta interpretació del article 12, fa descansar sa argumentació en la vigència á Catalunya de la Lley d' Enjudiciament en la part que tracta de les persones y bens de menors; mes en sa segona part, fins admittenla hipòtesis gratuita que considera com à derogades les lleys qu' avans eran de general observancia y que reberen alguna modificació en lo text de la nova Lley, rebat igualment dita sentencia.

Demostra fins á la evidència com existeix en lo dret Roma-Catalá le institució de la tutela y curatela completament diferent de l' importada per lo Códich á Castella y demés territoris que per ell se regexen, y qu' en lo cas desgraciadíssim de prosperar la doctrina de la sentencia refutada, ja no 's tractaria de suplir la legislació genuinament catalana, sino de derogarla, cosa obertament contraria al mateix Códich que mana respectarla.

Aquí acaba lo senyor Saguer son important treball y aquí acabem nosaltres la tasca, per cert molt pobre y deficient; pobre per l' importància qu' entranya la qüestió y deficient ab relació á lo que exigeix lo Recurs, mes en canvi de la petitesa del treball rebí nostre digne Vice-President la més entusiasta y coral enhorabona de son amich.

R. C. y P.

Las ideas de Pereda

Las te d' antich, y molt fondas y molt nobles, lo genial montanyés.

En son darrer llibre, no obstant, en aqueix monumental esfors de dicció fresca y magnífich estil que s' anomena *Peñas arriba*, las ideas de Pereda adquereixen excepcional relleu y son lo més important de la obra. Sas paraules y sa propaganda venen com aura refrigerant pera nostre ambient asfixiant, com llum confortant pera nostra política sombría: pero no serà segurament escoltada sa paraula, ni caura en terra agralida la llevor de sa propaganda.

Varis periódichs han parlat de son llibre, de sas páginas floridas y resplandentes, de lo que es música y resplendor; cap se 'n ha anat al fons d' aquella idea viva, cap se 'n ha obert á la fecundació d' aquell pensament trascendental. Pereda continua semblantnos estilista insigne, parlador colossal, mestre de mestres: pera cap d' aquells estimables articulistas ha aparat encara l' apostol eminent y fervorós d' un saludable y corroborant evangeli.

Quan á més s' arriba en lo análisis, s' arriba al moralista, y després de llegar en *De tal palo tal astilla*, escenas dogmáticas que trascendeixen á Feuillet, y després d' advertir en *La Montaldez* una tendència ètica rigorosa, se diu de Pereda, ab lo desdeny que 'ns inspira tot lo que es massa serio pera nostra frivilitat incorregible:

—Pereda es un *neo*.

D' aqui no 's passa. Pereda te segurament en sas obras un pensament polítich de formidable importància, aqueix pensament logra la més clara exposició en *Peñas arriba*, y nostres periódichs, que creuen en lo pensament polítich de cualsevol D. Sutano y que parlan de la política actitud de cualsevol D. Mengano, no tenen pera Pereda un moment de sa preocupació ni un rasgo de sa ploma.

—Polítich un home que no ha estat probablement en lo saló de conferencias?

—Polítich un home que no coneix á Romero Robledo?

—Polítich un home que no figura en cap comité?

Sí, mos germans, sí: polítich y gran polítich, á pesar de no haver passat per aquell mentider, á pesar de no haver apretat la mà d' aquell prohom, á pesar de no ser vocal ni sisquera de cap comité coruscant dels partits que militan.

Ab altra circunstancia: que 'l pensament polítich de Pereda, á vegadas concepte fret, á vegadas sentiment ardorós, es pensament d' una gran massa de la opinió espanyola; concepte en uns contrastat y autorisat per la realitat penosíssima d' avuy, sentiment en altres sugerit y enfortit per la tradició que s' hereda ab la sanch y per la fe que s' transmet inesborrable en lo cor.

Com Pereda, pensa tota Catalunya; pensan sos homes eminents y sentan sas multituds, que s' fortifican en la industria laboriosa y avansada; com Pereda pensa tota Galicia, pensament en sos poetas y en sos catedràtics y en sos castissos personatges, sentiment en

la multitud que, baix las garras del cacich, s' inclina sobre la terra agostada; com Pereda pensan las Bascongas y Navarra, pensament en sos grans homes, sentiment fervorós en las massas que s' agitan desde l' fons de sos caserius honrats en quant sona en lo rilletje de las torpes madrilenyas una hora de perill pera sos furs y tradicions; y com Pereda pensan, en resum, molta gent de Asturias y Santander, de Andalucía y de Valencia, de Aragó y de Extremadura, y fins de la mateixa Castella, ahont la idea no necessita més que un apóstol, que devant de la Babilonia corrompuda y trista presenti la Jerusalém felís y redimida dels definitius triomfs.

No ho diu una retòrica mentidora: ho ensenya á las claras la realitat, y per no citar més que un fet, aquí està fresca encara en los periódichs la tinta del telegrama en que de Barcelona 'ns referian la rebuda feta á Pellicer, no tant com á tribut d' admiració y simpatia per l' ilustre artista, quant com á protesta contra las mesquindats burocràtiques que á Madrid l' esquivaren de una lluya que debia ser noble d' art y que es ruhi batalla de menudas y amanyadas cobdicias.

Poséu la mà sobre ells, y desseguida sentiréu com bategan sos nervis y com s' aviva sa sanch y com s' engrandeix son cor ab la paraula y ab la promesa, ab la sensació vaga inefable de la idea en que creuen ab totas sas forses, la esperança á que s' agarren ab tota s' ànima desesperada ja de lo present.

Donchs aqueixa idea ab tant camí fet en los espírits, ab tanta indignació preparada en los ánims pera l' dia que s' descubreixi tot, es la idea de Pereda, la que 'ns envia desde sa plàcida y augusta montanya, envolta en lo ropatje sumptuós d' aqueixos llibres que son per fora afiligranadas joyas y que son per dintre consoladoras promeses...

—¿Y quina es, á tot aixó, la idea de Pereda?

No tinc jo que dirho. Ho diuen sos llibres á quins los hagin llegit; ho diuen aquestas ratllas meves desditxadas á quins no 's conequin.

Pereda, ab aquesta sa última obra, com Mistral ab sa carta recent, traduhida y publicada per aquest periódich, fa al esperit abatut dels que s' preocupan de quelcom més que de son ventre ple ó buyt, un magnífich regalo, lo regalo de una «bona nova» predicada, ab la elocuencia irresistible de la sinceritat, á un poble trist, que sozament en sa tradició, en los régimens gloriosos de son passat, en la restauració forta de sa personalitat històrica, pot ovir una redempció en un horitzò sense nívols de tragedia.

SALVADOR CANALS.

(De *La Renaixensa*, traduhit del *Diario del Teatro*)

CRÓNICA

EXTRANGER

Se preparam grans festes pera la inauguració del Canal del Báltich que desde Kiel va al mar del Nort, aprofitant los curs del Eider. L' objecte principal d' aquesta obra, que desde l' any 1887 s' hi ha treballat activament, es posar en comunicació los ports militars de Kiel y Wilhemshaven, que son baix lo punt de vista estratègic los més importants d' Alemanya. No es menos apreciable la importància mercantil que per tot Europa tindrà lo nou canal. Massa recens estan y no s' han borrat encara de la memòria les exigències de Dinamarca pera deixar de compendreho. Malgrat los principis del Dret Internacional que prescriuen que 'l pas entre 'ls varis estrets, ocasionats per la infinitat de illes situades en lo mar Báltich, deu esser completament lliure, ja que posan en comunicació los mars lliures del Nort ab los del Sut; Dinamarca, que s' troba en situació preferent, tenia la costüm de desbarbar lo transit ó de exijir fortes indemniscions á les naus extrangeres. Aquestes exigències no desapareixeran fins que reunides quasi totes les nacions d' Europa se firmá l' tractat de 14 de Març de 1857, en que s' concedí á Dinamarca una forta indemnisiació si pactava lo lliure transit á favor de les potencies signataries. Gracies al Canal del Báltich, tots los barcos que s' dirigeixen desde l' mar del Nort als ports situats al costet de Filandia guanyaran tres dies en fer la travessia. Lo Govern alemany ha invitat á totes les nacions á les festes de la inauguració, inclusivament á França y encara que 'l govern francés podia haver contestat que l' Emperador Guillem negà l' concurs d' Alemanya á l' última Exposició universal de Paris y que Kiel fou en la guerra del 70 lo suplici dels presoners francesos, ha acordat que á la cortesia de la invitatòria tenia de respondre ab la cortesia de la acceptació. Espanya estarà també representada per lo *Pelayo*, lo *Reina Regente* y altres barcos.

Ha mort á Milan á la etat de 90 anys l' illustre historiador Cesar Cantú. La vida literaria de Cesar Cantú es admirada per tot lo mon: periodista, novelista, poeta; durant sa joventut arribà á la plenitud de son geni ab sa *Historia Universal* y sa *Historia dels Cent Anys*, que forman dos monuments compostos de quaranta tomos sololuminosos. Deu l' hagi acullit en sa santa gloria.

ESPAÑYA

Ha regnat aquests dies un fort temporal en la mar, motiu pel qual se recordà la sortida de Cadiz dels barcos que portan tropes á Cuba y la botadura del acorassat «Carlos V». Aquesta s' ha fet no obstant ab tota felicitat y devant d' immens concurs que s' havia reunit pera presenciarlo en la ciutat andalussa. La nostre marina de guerra podrà, donchs, contar aviat ab un barco més de combat, si es que no 's confirmen los temors que hi ha de la pèrdua del creuer *«Reina Regente»* que sortí diumenge passat de

Tanger ab direcció á Cadiz, ahont encara no ha arribat. Especial desgracia de tantes famílies com lo seu naufragi significaria.

Les notices que s' van rebent de Cuba, continuan essent l'avantatge dels partits, s' aprofitau de l' assumptu pera fer política, i les reformes pera les Antilles.

De Manila avisa lo general Blanco, que s' disposa á repetir les operacions contra 'ls moros de Mindanao.

Notícies

Oficials

AJUNTAMENT.—(Sessió del dia 11 de Març).—Presidida per 2^o tenent d' Alcalde y ab assistència de onze regidors, la sessió llegintse la acta de la antecedent que fou aprobada y firmada.

Se llegí la contestació donada per la Arrendataria de les cedulas á la petició dels recàrrech municipals que li feu l' Ajuntament, y la liquidació de son import presentada per la administració, de conformitat ab l' informe de la comissió d' Hisenda, qu' avans de ferse l' ingrés se comprobi aquella liquidació y que s' demani, ademés, á la Arrendataria los recàrrech que li percepbut corresponents al exercici econòmic de 1893 á 1894, desde la fetxa del últim ingrés. S' acordà també que dita comissió se fés per dos empleats del municipi, baix l' inspecció de la comissió d' Hisenda, agregantse á la mateixa l' Sr. Botell.

S' encomenà als Srs. Majuelo y Garriga la elecció del candidat de l' Ajuntament en la funció de les Quaranta Hores dels mènages de Rams.

A petició del Sr. Garriga, s' acordà acabar la llàmpia del Onyar lindant ab lo carrer de Calderers.

Y los Srs. Canet, Salvat, Pol, Oliver, Garriga y Majuelo manaren á la comissió de Governació impedís se representessin lo teatre obres inmorals, manifestant en nom de la comissió el seyor Massaguer que vetllaria pera que aixos fos.

Agrahint com se deu l' invitació que per assistir al concert celebrat en lo local del *Liceo* tingue á bé dirigimèn l' *Artista Gerundense*, passém á exposar nostre humil opinió sobre esa artística.

Lo local, encara que ben disposat y arreglat aproposit, insuficient pera contenir la nombrosa concurrencia qu' assisteix. Lo programa fou escullit, pot esser massa escullit, pugnificant homenatje á la veritat hem de confessar ingenuament notarem alguns defectes, deguts precisament á la importància d' obres que tractaren d' interpretar, la majoria d' elles del repertori clàssich; la sinfonía de Guillermo Tell, per exemple, en molts elements per esser ben executada y gran intel·ligència pugnificant ser ben dirigida.

Axó no vol pas significar censura, puig que som los premiados aplaudir lo desempenyo de les obres en son conjunt, mes significa consell de bon amich, ja que en esta capital sembla mal contagiós l' anhel de volquer emprender, orquestes reduïdes e insegures, l' execució d' obres de grans mestres.

La direcció encomenada al seyor Vidal (Vila) resultà bastant acertada. De 'ls professors, farém especial menció del violoncelista seyor García, que verament en les dos pesses obligades de violoncel *Fantasia original* y *La Musette* se'n presenta com un gran artista, quan ab aquella precisió y maestría arrancava l' armonia y l' sentiment de les cordes de son instrument. Lo seyors Tresserras y Perich molt be en l' execució, lo primer ademés del bon gust, desempenyá ab molta afinació son concierto. Los segons violins nos sorprengueren, puig que no esperavam artistas tant joves un resultat tan satisfactori: los hi dem l' enrabona, d' ells es d' esperar que la perseverança en lo treball convertixi en grans artistes.

Envíem la nostra felicitació als organitzadors d' aquesta festa celebrant qu' en nostre ciutat se celebren amb freqüència sensibles festivitats, que tant bon recor d'excepció d' obres de grans mestres.

—Ahir, divendres, s' havia de tenir á Barcelona la reunió gloriuentaria de la Comissió organitzadora del Somatent de Calella, ab assistència dels vocals auxiliars, cabos y sub-cabos de cada partit. En dita reunió sembla ha de ventilarse definitivament lo delicat assumptu dels porta-fusells destinats a ensenyà la qüina oportunitat y forma d' aplicació tantes protestes que han tingut. Donarém compte del resultat á nostres llegidors.

—Tenim notícia de que 'l dimarts passat lo Gobern de la Arrendataria de les cedulas que, com tothom sab, se troben á Madrid, va cridar á una reunió á tots los representants de la província, pera pregalsi desistissin de la actitud qu' han pres, didament favorable á les reclamacions de les corporacions municipals y dels contribuents. Creyém impossible que cap d' ells disposi lo negoci d' una Empresa, al interès y als drets dels contribuents escarnit y vexat per l' immoderat afany de guanyar diners d' aquesta. Es més, esperém que tots procuraran que dites reclamacions sien resoltas en temps oportú, axó es, avans d' acordar la convocatòria voluntari de prendre les cedulas, que s' ha prorrogat la tancada del Sr. Delegat d' Hisenda y no pels bons oficis de l' Arrendataria, com volgué donar á entendre cert periódich local, al qui tot lo que pot afectar á la Companyia sembla com si ell li toqués al viu.

—Obtingué molt bon exit lo drama del Sr. Amat, *Llas no lliga*. Felicitem caloriment á son autor.

Llegim en un periòdic, que 'l ministre Sr. Maura s' ha empenyat en que la petició de Palma de Mallorca referent ás es moralles, se discutexi y s' aprobi en lo Senat al propi temps que la referent á les muralles de Gerona, y que la Comissió de l' Ajuntament de Gerona ha conferenciat ab lo Sr. Montero Rios, president d' aquella Cambra, á propòsit d' aquest particular. Molt celebrarérem qu' axó no servxi d' entrebanch á les justes pretensions de nostre ciutat.

—Lo primer diumenge d' aquest mes, la «Congregació de la Inmaculada Verge Maria y Sant Lluís Gonzaga» d' aquesta ciutat, inaugurarà una «Secció Catequística» qu' está destinada á fer gran servèt als barris obrers de Gerona y sos voltants. Al matí de dit dia, després de la missa, se reuniren los joves que componen la Congregació, en nombre d' aprop de doscents, en lo Saló de la Societat, presidits per los R. R. P. P. Maresma y Perera, de la Companyia de Jesús, Superior de la Residència y Director de la Congregació respectivament, celebranthy una sessió pera solemnizar l' inauguració de la Secció Catequística. En ella s' hi llegiren, alternant ab música, un discurs sobre l' Catecisme per D. Emili Rexach y varies poesías per altres congregants. Acabá la sessió ab un eloquent y encoratjador discurs del R. P. Maresma.

Per ara, 'ls joves que componen dita Secció se dedicen cada diumenge á ensenyar lo Catecisme en l' Iglesia de Santa Clara, del Vehinet del Sach, ahont hi acudiren lo dia de la inauguració mes de cent setanta noys y noyes, arrivant lo segon diumenge á la ralla de doscents.

Obres com aquesta son de gran importància y trascendència pera la societat, sobre tot donades les circumstancies del temps present y encara que 's miri la cosa sols baix l' aspecte puramente terrenal.

Y ja que parlém de dita Congregació, avansarem la notícia de que dintre pochs dies inaugurarà un altre secció anomenada «Secció Académica».

—Avuy al vespre, la celebrada cantant Victoria Dominici, donarà un concert en lo «Cassino Gerundense». Demà 'n donarà un altre en lo Teatre Principal. En dits concerts hi pendrà part un sexteto dirigit pel Sr. Vidal, y en la funció del Teatre l' orfeó de Gerona, *La Regional*.

—En la Junta general celebrada lo passat diumenge per la Confraria de la Tercera Orde de S. Francisco d' Asís, establerta en la Iglesia de S. Pere de Galligans, se acordá per unanimitat la disolució de la Confraria. En conseqüència, aquest any no s' ferà la professió del Via-Crucis del diumenge de Passió.

—S' ha autorisat la compra de la última parcela que faltava pera la construcció del fort de S. Julià de Ramis.

—Dijous s' estrená en lo Teatre de Novetats de Barcelona un nou drama de costums empordanesos, original de D. Francisco J. Godo, titulat «La pubilla de Caixas.» essent molt ben rebut pel públic.

Lo mateix die la companyia Tubau, estrená en lo principal la comèdia titulada «La Sonata XXVI», arreglada al teatre castellà del original italià per nostre compatriot i amich D. Joaquín Riera y Bertran. L' èxit fou brillantíssim, essent l' autor erudit á les taules mes de cinc vegades al acabarse la representació.

—J. LLINÁS Y C. —BANQUERS.—*Ciutadans*, 16.—Compran ab benefici cupons d' Exterior, Cubes y altres. Compran y venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interès.

—CAXA D' ESTALVIS DE GERONA.—*Ciutadans*, 16, y Lebre, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dijous y dissabtes de 9 á 1 y 'ls diumenges de 10 á 12.

Pera les devolucions los mateixos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

CERTAMEN LITERARI RIPOLLÉS

FALLO DEL JURAT.

Premi I.—Flor natural.—Número 35. *Vocació*. Lema: Vení coronaberis, etc.

Accésit primer.—Número 90. *En lo Cementiri*. Lema: Mondelch d' un orfe.—Accésit segon.—Número 21. *La Sant Patró*. Lema: Costums montanyans.

Premi II.—Número 60. *La cant de l' església reconstruida*. Lema: Surrexit alleluia.

Accésit.—Número 85. *A Sta. Maria de Ripoll*. Lema: L' estrella del país.

Premi III.—No s' adjudica.

Accésit.—Número 52. *Morgades*. Lema: Gloria, gloria al geni.

Premi IV.—No s' adjudica.

Premi V.—No s' adjudica.

Accésit.—Número 88. *A Morgades*. Lema: Visca 'l prelat.

Premi VI.—Número 57. *Ripollesos il·lustres*. Lema: Gloria majorum posteris lumen.

Premi VII.—Número 71. *L' Esmolet*. Lema: Molta mola.

Accésit primer.—Número 63. *Jo*. Lema: Y no m' alabo.—

Accésit segon.—Número 38. *Reyna absoluta*. Lema: Pobre Paul.—Accésit tercer.—Número 7. *A las noyas de Ripoll*. Lema: La modestia sobre tot.

Premi VIII.—Número 49. *La festa major catalana*. Lema: Catalunya patria dolça, com se perden tas costums. (Verdaguer.)

Accésit primer.—Número 83. *Los ous de la guilla*. Lema: Son molt bons.—Accésit segon.—Número 56. *La nit de Nadal*. Lema: Tió, tió caga turró.

Premi IX.—Número 62. *Cant d' Clavé*. Lema: Oh segles respecteulo!

Accésit primer.—Número 27. *Clavé*. Lema: Honor á sa memoria.—Accésit segon.—Número 79. *A Clavé*. Lema eixas joyas que 'l temps immortalisa.—Accésit tercer.—Número 17. *Elegia á Clavé*. Lema: Patria.

Premi X.—Número 44. *Al cantor de l' Atlàntida*. Lema: La patria es una mare, etc.

Premi XI.—Número 42. *Patria*. Lema: Ets sol que crema no ets pas sol post.

Accésit primer.—Número 84. *Lo penó de ma terra*. Lema: Las quatre barres.—Accésit segon.—Número 24. *La Barretina*. Lema: Joyell de la patria.

Ripoll 9 de Mars de 1895.—Lo secretari del Jurat, Ramon Bonet.

ASSOCIACIÓ CATALANISTA DE LLEYDA

Convocatoria pera 'l certamen literari que celebrarà en la vinent festa major.

La Associació Catalanista de Lleyda, aymadora de las glòries de Catalunya, convida á pendre part en la poètica festa que celebrarà 'l dia tretze de Maig de enguany (tercer de la Festa Major), á tots los experts trobadors y honorables escriptors d' ahont la nostra llengua es parlada ó coneiguda, regintse per lo següent:

CARTELL

Lo primer premi d' honor y cortesía, ofrena de la Associació Catalanista de Lleyda, consistent en la *Flor natural*, s' adjudicarà á la millor composició en vers sobre tema que 's deixà al clar enginy del autor. Qui obtinga aqueix premi deurà ferne presentá la dama de sa elecció, la que, proclamada Reyna de la Festa, entregará desde son siti presidencial tots los altres premis als qui 'ls hajen merescut.

Un *lliri d' or y argent*, dàdiva del Excm. Ajuntament d' aquesta capital al autor de la millor poesia que en forma d' oda ó romans canti un dels fets històrics més calminants de la ciutat de Lleyda.

Un *premi artístich*, ofrena del Excm. Sr. Arquebisbe de Tarragona, doctor don Tomás Costa y Fornaguera, á la millor monografia de la antiga Colegiata de Ager, en aqueixa província.

Un *quadro d' assumpt religiós*, ofert per lo Rdm. é Itlm. senyor Bisbe de Lleyda, doctor don Joseph Meseguer, al millor travall ó memoria dedicada á la antiga Universitat de Lleyda.

Un *álbum dels Papas*, ofrena del Excm. Sr. Bisbe de Vich, doctor don Joseph Morgades, al autor de la millor monografia del Santuari de Sant Ramón Nonat, prop de Cervera.

Un *objecte d' art*, dàdiva de la Excm. Diputació Provincial de Lleyda al autor del millor romans sobre un fet històrich de la província.

Una *espiga d' argent*, regalo del Itlm. Colegi d' Advocats al autor de la millor *Monografia d' un jurisconsult català*, preferent al qui haja estudiat en una de las antigas Universitats de Lleyda ó de Cervera.

Un *objecte d' art*, ofert per la Lliga de Catalunya á la millor descripció en prosa catalana d' un episodi històrich ocorregut en la comarca de Lleyda, ó en las properas á ella, relatiu á algún fet realisat en defensa de las llibertats de la terra.

Un *tinter de bronze esmaltat*, dàdiva del Cassino Principal de Lleyda al autor de la millor *Ressenya geogràfica-històrica de pobles d' aquesta província desapareguts y causas de sa desaparició*.

Dos tomos d' *Autors selectes*, oferts per lo Centre Artístich al autor de la millor memoria sobre 'l següent tema: «Judi ci crítich del art musical á Lleyda».

Una *pluma d' argent*, dàdiva de la Secció Catalanista del Círcol Recreatiu de Balaguer á la millor llegenda en vers que narri algun passatge històrich de aquella ciutat.

Una *engantina d' or y argent* y 'l títol de Soci honorari, ofrena de la Associació Catalanista de Lleyda, que serán donats al autor de la millor poesia sobre fets històrics ó gestas gloriose de Catalunya, ó sobre usatges ó costums de nostra estimada terra.

Un *objecte d' art*, regalo del ex-diputat y actual Degà del Colegi d' Advocats d' aquesta ciutat Excm. Sr. D. Miquel Ferrer y Garcés, al autor de la Memoria que continga notícias més interessants y en major número sobre 'ls estableciments tipogràfics de la ciutat de Lleyda y sobre 'ls llibres y opúsculs en ells impresos durant los sigles xv, xvi, xvii y xviii.

Un *objecte d' art*, ofert per l' Excm. Sr. Diputat á Corts per Lleyda, D. Miquel Agelet y Besa, al autor del millor travall en prosa sobre 'l tema: «Concepte científich del Regionalisme. ¿Es incompatible ab la unitat de la nació espanyola? Fets principals realisats per nostra regió que han contribuit al enaltiment del Estat Espanyol».

Un *trípode de pelus ab un ram de plata de relleu*, dàdiva de Excm. Sr. Diputat á Corts per Solsona D. Joan Maluquer y Viladot, al autor de la millor composició en vers que llohi á la Mare de Déu del Claustre de Solsona.

Un *objecte d' art*, ofrena del senyor President d' aquesta «Associació» D. Federich Renyé y Viladot, al autor que, bé en prosa, bé en vers, descriga ab més alt esperit català y ab major número de datos, la entrada fraternal dels Somets a Lleyda en 1705, durant la guerra de successió. Y la edició de luxe en dos tomos del poema d' en Damas Calvet, *Mallorca Cristiana*, regalo del mateix senyor pera 'l guanyador del accésit.

Un *objecte d' art*, ofert per un regionalista, al autor de la millor y més completa collecció de pensaments ó trossos de discursos que en defensa del Regionalisme, hagin estat exposats per diverses notabilitats en ciencias, política ó literatura.

Forman lo Jurat calificador, dón Angel Guimerá, President.—Rvnt. Mossen Sebastià Gelabert.—Don Frederich Renyé y Viladot.—Don Ignasi Simón y Pontí y don Luís Prim y Salesa, Secretari.—Suplements, don Ricart Huguet y don Anton Serra y Mostany.

Podrán concedirse 'ls accésits y mencions honoríficas á las composicions que 'l Jurat crea acreedoras á aquesta distinció.

Totas las compositions deurán ésser inéditas y estar escritas en català.

Tots los travalls deurán ésser anònims y remesos á casa del senyor Secretari del Jurat don Lluís Prim (carrer de la Palma, 20, segon) avans del dia primer de Maig vinent, contenint cada hú un plech clos, ab lo nom del autor y en lo tenint sobre escrit, lo titol y lema de sa composició.

Los plechs que contingan los noms dels autors no premiats, se cremarán al mateix acte de la Festa.

La «Associació Catalanista» se reserva per un any la propietat de las obras premiadass.

En lo cas probable de rebre altres premis, la «Associació» publicarà un cartell extraordinari supletori del present.

Lleyda 4 de Mars de 1895.—Lo President, Frederich Renyé y Viladot.—Lo Secretari, Joan Rotira y Agelet.

SECCIÓN LITERARIA

UNA VIOLA

Es la primera de 'l meu jardí.

Ja feya dias que 'ls violers s' abotanaven y las poncellas arréu creixian: jo las regaya, perque fessen avía, pero vérelas y olorarlas y recordar lo que cada any me recordan aquestas flors, tan primarencas, tan olorosas y tan bonicas.

Desitjada viola: ¡que n' ets d' hermosa! ¡quant me plau veuret y olorarte!

Tu m' embolcallas en somnis d' amor y refrescas en ma memoria... si ¡perque no dirho! los jorns ditzosos que fa dos anys, ab mia estimada aquí varem passar, quant jo vos arrencava per adornar son pit, lo pit de ella, de la traydora que m' robá lo cor.

¡Oh! flor primerenca de forma esbelta y color gris: ¡benvinguda sias! que ta naixensa n' es bon pressagi, ta olor recorda los jorns d' istiu: ¡qué hi fa que portis en ta corola lo color trist de 'ls jorns d' ivern!... Ets sa pubilla. Mes de ton calçer ne surt lo sol y 'l sol dona vida y fa brotar. Per això quan tu vens, fugen las fredoradas y los días tristes y las boyras se fonen com per encant: ja tot respira, la naturalesa pren nou color y 'ls arbres brotan, los auells cantan y 'l cel blaueja son satí plànat. Es que tu vens, es que floreixes y anuncias la primavera que alegra 'ls cors, y com cad' any l' amor trevallo, se deixondeix y fletxa que fletxa fins á matar, pro de mort dolça, ab suau agonía, plana de deliques tendres, juraments cegos, paraules novas, d' esperanças y somnis de felicitat.

Viola aixerida ¡oh quant t' estimo! ¡quant m' alegra poquerre véure com á tas companyas de l' any passat y de més enllà! Com ellas y com tu are, llavors, jo també entrava á la vida... jo estimava y... era estimat.

Nos trovavam aquí mateix.... Ja era tart. Lo sols' amava gava, y aquests arbres, aquestas matas y aquest herbey, ni color propia tenian; tot participava de la mateixa melangia de la posta y los colors se barrejaven en una massa indefinida de tintas grises, plenes de llum; lo cel sens taca, blavenc, s' extenia sobre nosaltres, prenen color perla allá hont lo sol s' havia post, los auells alegres saltavan de branca en branca, tot perseguintse, xarrotejant, los arbres s' abotonaven y 'ls tanys denunciavau la prompte sortida d' alguna flor, los rosers eran ja cuberts de fullas, lo sauquer ja verdejava y lo desmay, plorant verdor, deixava caurer son ramatje com agrahint á la terra sa sava frescal.... y ella y jo per aquest mateix camí nos passejavam, parlant sens mirarnos, y quan d' escallint pantas la centemplava, ¡oh qu' hermosa era!, viola, ¡qu' hermosa! tant, com la vesprada que als dos nos convidava al amor.... y s' anava fent fosch, ja quasi res s' ovirava, tot perdia son color cobrinto la nit, de dolç misteri y melangia, embolcallant lo tet de fosc: las matas quasi no's veyan, l' herbey s' ennegria, los auells no piulavan, lo cel se posava son manto brodat y demunt d' ell ab formes extranyas com garfis de ferro d' algun bruixot, mitg confosas s' hi destacavam las branques de 'ls arbres á punt de florir.

Tot callava... sols los nostres passos turbaven aquella sugestiva quietut, mentres trepitjaven la sorra humida d' aquest passeig.

Nosaltres parlavam baix, baixet, ab veu quasi imperceptible, semblava que no 'ns diguéssem res.... mes, d' aquella nit ensà, vaig creurem felis alguns días y després.... he patit més.

JOSEPH BERGA (fill)

Olot Mars 1895.

RETALLS

Avuy la he vista en lo passeig mirantme
ab rostre malaltic.

May nos hem dirigit una paraula,
sols nos hem enviat algú somrís.

SECCIÓ D'ANUNCIS

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 16.—S. Heribert b. y sta. Juliana mr.
Diumenge 17.—S. Patrici b. y s. Joseph de Arimatea cfs.
Dilluns 18.—S. Gabriel y lo Bto. Salvador de Horta.
Dimarts 19.—S. S. JOSEPH, espós de Ntra. Sra., patró de la Iglesia Católica.
Dimecres 20.—S. Nieto b. y sta. Fotina la Samaritana.
Dijous 21.—S. Benet ab. y fr.
Divendres 15.—S. Deogracias b. y sta. Catarina de Génova vda.

QUARANTA HORES.

Així se troben en la iglesia de San Feliu.
Demà començaran en la iglesia de San Lluh.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del dia 9 de Març.

Especies.	Mesures.	Pessetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	14'50
Mestay.	"	12'50
Ordi.	"	7'50
Segol.	"	12'00
Civada.	"	7
Besses.	"	12'00
Mill.	"	14'00
Panis.	"	15'00
Blat de moro.	"	12'00
Llobins.	"	8'00
Fabes.	"	12'00
Fassols.	"	13'00
Monjetes.	"	25'00
Ous.	"	26'
	Dotzena.	0'90

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferreria Vella, 5—GERONA.

MAXIM FERNANDEZ PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minòxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te raval en lo mòn, perquè á més de sos efectes marevollosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dit perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.
També's troba de venda en dit establiment la
TINTURA AMERICANA INSTANTÀNEA

SUCURSAL JUNCOSA
Plaça de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafès, sucores y
thés.

Hi ha pera vendre un
"molí" de "xocolata"
molt bo mogut á má.



També's ven una tartana
casi nova. Preus reduïts.

Informarán en aquela imprenta.

IMPRENTA Y ENQUADERNACIÓ

DE
MANEL LLACH
FERRERIA VELLA, 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfics;
sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot
lo referent á la Imprenta.

Sobres comercials de color á

5 PESSETES LO MIL

Ferreria Vella 5.—GERONA

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il·luminació per gas y petroli.
Serveys complets de cuyna. Cereria. Instalacions
de para-llamps, campanetas elèctriques y telèfons
á preus limitadíssims.

EDICIÓ DE PROPAGANDA DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PERMITIT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÀ", de Sabadell
Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada
impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català»
de Sabadell.

MEDICAMENTS ACREDITATS RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfits GIMBERNAT

Lo meller dels tònichs reconstituyens conegeuts, despera
la gana, cura l'anèmia, clorosis (colors tristes), malalties
medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les
convalecències: Ampolla 10 rals.

Ví restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatis han de
mostrat qu' era lo «Restaurador» per escelenzia, pera com
batre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels
oscos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides,
vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la
debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de re
pugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador
del cor, estimulant de les funcions digestives y despertador
de tot organisme empobrit: Preu 8 rals.

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA
Al detall en totes les farmàcies.

Banch Vitalici de Catalunya

Companyia general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893 87,949,791'98 ptes.
Actiu en idem. 15,337,928'87 »
Sinistres pagats fins á idem. 32,82,316'69 »
Reserves ó fondos de segur á idem. 4,178,675'62 »

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á
la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada an
teriorment.

Mixto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat;
ó, immediatament d' occurrer la seva mort, á la persona
designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al asseg
urat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba
lo pago de les primes.

Aquests segurs participan en un 50 per 100 dels beneficis de
la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' questa província:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.-Gérona

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mestruaris de papers pera decorar habitacions
desde 25 céntims á 30 pessetes la pessa.

Cromos, motilles, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia,

Gerona.--Baxada del Pont de pedra, 14

NARCÍS GRAU PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públic. Especialitat en pe
rruques y postissons.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimes novetats pera la pró
xima temporada; los preus sumament econòmichs.

CAMISERIA.—ASTRERIA PER NOYS.

Especialitat en trajes pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

LLIBRES

NOTICIA HISTÓRICA Y ARQUEOLÓGICA DE LA ANTIGUA CIUDAD DE EMPORION, com láminas. 5 Pts.
CONDADO DE GERONA. LOS CONDES BENEFICIARIOS, (monografia històrica). 2 Pts.

UNA VISITA AL CASTELL DE CARTELLÁ, ab lámines. 1 »
SARCÓFAGOS ROMANO-CRISTIANOS ESCULTURADOS QUE SE CONSERVAN EN CATALUNYA, con láminas.—(En premsa).

Aquests opúscols d' en Joaquim Botet y Sisó, se troben de
venda á Gerona en les llibreries de Torres y Franquet y
Barcelona en la de Alvar Verdaguer.

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y Q.

SALT

Molí Fariner

Sistemes AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan
las moltes á preus sumament modichs.

SABATERIA

JOSEPH III^a VENTOS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera l' que s' encarregui expressament.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats
de la
Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARC 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assam
blea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y
las bases definitivament aprobadas pera la Constitució re
gional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS en la li
brería de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Ge
rona.

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca».

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2,-1.-

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona. 1 peseta trimestre
Fora. 1'25 id. id.
Estranger. 1'50 id. id.

Un numero sol, 10 céntims